

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศในการ์ตูนญี่ปุ่น กับแนวทางของนักจิตวิทยา

รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่เสนออยู่ในการ์ตูนญี่ปุ่นทั้ง 6 เรื่องที่นำมาศึกษา มีรูปแบบที่หลากหลายแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ซึ่งตัวละครแต่ละตัวมีแนวทางปฏิบัติตามลักษณะนิสัยของตัวละคนๆ ในบทนี้จะเป็นการนำรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศมาเปรียบเทียบกับแนวทางของนักจิตวิทยาในการให้ความคิดเห็นต่อรูปแบบความรักและความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่ปรากฏในการ์ตูนญี่ปุ่นทั้ง 6 เรื่อง โดยมีนักจิตวิทยา 2 ท่านและนักสังคมสงเคราะห์อีก 1 ท่านดังนี้

1. อาจารย์วรนนท์ ประเสริฐเมธ นักจิตวิทยาประจำสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น มีระยะเวลาการทำงาน 5 ปี
2. อาจารย์ศศกร วิชัย นักจิตวิทยาประจำสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น มีระยะเวลาการทำงาน 6 ปี
3. อาจารย์จันทร์ชนก โยธินัชชวาล นักสังคมสงเคราะห์ประจำสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น มีระยะเวลาการทำงาน 5 ปี

หลังจากการรวบรวมความคิดเห็นของนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ทั้ง 3 ท่านสามารถแยกเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

การวางตัว (Inclusion)

ในการ์ตูนได้เสนอรูปแบบการวางตัวไว้หลากหลายสำหรับความเห็นของนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์เห็นว่าไม่ถูกต้องเหมาะสมตามบริบทสังคมไทย, สถานการณ์, สถานที่, เพศ และวัย ได้แก่ การตั้งผมของฝ่ายหญิงในการ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิด สาวนักโบก" การปะทะกันของฝ่ายหญิงและฝ่ายชายในเรื่อง "พลัสวัน" และการแก้งของฝ่ายชายในเรื่อง "มาร์มาเลตสุดที่รัก" ซึ่งในมุมมองของผู้วิจัยเห็นด้วยกับนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ว่าพฤติกรรมบางอย่างเช่นการเรียกร้องความสนใจด้วยการตั้งผมฝ่ายหญิง แต่ในส่วนของแก้งของฝ่ายชายในการ์ตูนเรื่อง "มาร์มาเลตสุดที่รัก" ผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสมกับการแสดงออกของตัวละครตัวนั้น เป็น

รูปแบบของการวางตัวที่สร้างความน่าสนใจ น่าดึงดูดใจของฝ่ายชายได้เป็นอย่างดี ซึ่งฝ่ายชายก็มี
ได้กลิ่นแก๊สฝ่ายหญิงจนกระทั่งเจ็บตัวหรือเสียใจแต่อย่างใด

การสนองตอบ (Response)

การ์ตูนญี่ปุ่นทั้ง 6 เรื่องเสนอรูปแบบการสนองตอบไว้ 2 แบบคือ การสนองตอบ
ในทางบวกและทางลบ สำหรับนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์เห็นว่า การสนองตอบใน
มิตรภาพความเป็นเพื่อนเป็นสิ่งที่เหมาะสมถูกต้องตามบริบทสังคมไทย, สถานการณ์, สถานที่,
เพศ และวัย แต่การตอบสนองในลักษณะของการปฏิเสธโดยใช้วิธีโวยวาย เป็นพฤติกรรมที่ไม่
เหมาะสมตามแนวคิดของนักจิตวิทยา ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยกับความคิดเห็นนี้นักจิตวิทยาเพราะ
การแสดงออกในลักษณะของการโวยวาย ตีโพยตีพายไม่ยอมรับฟังเหตุและผลเป็นพฤติกรรมที่ไม่
เหมาะสม ซึ่งควรใช้การประนีประนอมจะดีที่สุด

ความเอื้ออาทร (Care)

สำหรับพฤติกรรมของการแสดงความเอื้ออาทรที่พบในการ์ตูนญี่ปุ่นนั้นตามแนว
คิดของนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์เห็นว่า การแสดงความเอื้ออาทรในลักษณะของการ
ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจต่อกัน เช่น ฝ่ายชายช่วยฝ่ายหญิงจากการถูกเพื่อนรุมทำร้ายใน
การ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิณฑบาต” นั้นเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสม แต่การแสดงความเอื้ออาทรที่
มากเกินไปเช่น การเข้าไปถอดกิโมโนเพื่อดูและเลียแผลจากการ์ตูนเรื่อง “เรียว” นั้นเป็นพฤติกรรม
ที่ไม่เหมาะสม ซึ่งรวมไปถึงการแสดงความรักในลักษณะของการถูกเนื้อต้องตัวกันเป็นสิ่งที่
ไม่เหมาะสมตามแนวทางของนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ เช่น การแสดงความเอื้ออาทรใน
การ์ตูนเรื่อง “เรียว” ที่ฝ่ายชายโอบกอดให้ความอบอุ่นแก่ฝ่ายหญิงในขณะที่เดินทางไกล เป็นต้น
สำหรับผู้วิจัยนั้นเห็นว่า การแสดงความเอื้ออาทรที่น่าเสนอในการ์ตูนเป็นสิ่งที่ดีเหมาะสมเช่นเดียว
กับนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ซึ่งรวมไปถึงการแสดงออกมากจนเกินไปด้วย เช่นการถอด
กิโมโนของฝ่ายชายและเข้าไปจูบแผลของฝ่ายหญิงเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

ความไว้วางใจ (Trust)

ความไว้วางใจที่มีเพิ่มมากขึ้นเกิดจากการที่คู่รักแต่ละคู่ต้องเผชิญปัญหาต่างๆ เมื่อ
แก้ปัญหาผ่านพ้นไปแล้วทำให้เกิดความเชื่อใจและกลายเป็นความรักที่แน่นแฟ้นมากขึ้น สำหรับ
ความคิดเห็นของนักจิตวิทยาพฤติกรรมของความไว้วางใจนี้มีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย กล่าวคือ การ
ให้ความรัก ชื่อสัตย์และไว้วางใจอีกฝ่ายแม้ว่าจะเคยถูกนอกใจนั้นเป็นสิ่งที่ดีเหมาะสม ดังในการ์ตูน

เรื่อง "เรียว" แต่การเรียกร้องซึ่งความไวใจด้วยการรุกเข้าเข้าถึงตัวอย่างที่พบในการ์ตูนเรื่อง "เรียว" ตอนที่ฝ่ายหญิงคิดว่าฝ่ายชายเลิกรักตนแล้วเลยให้ความสนิทสนมกับผู้หญิงอื่นทำให้ฝ่ายหญิงรุกเข้าเพื่อให้ได้มาซึ่งความเชื่อมั่นอีกครั้งนั้นเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมตามแนวทางของนักจิตวิทยา ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้วิจัยเช่นกัน

ความรักใคร่เสน่หา (Affection)

ตามแนวทางของนักจิตวิทยาเห็นว่าการรักใคร่เสน่หาเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมต่อบริบทสังคมไทย, สถานการณ์, สถานที่, เพศและวัยทั้งนี้เพราะพฤติกรรมการแสดงความรักใคร่เสน่หานี้เป็นลักษณะของการใกล้ชิดกันที่ผูกเนื้อต้องตัวกันโดยนักจิตวิทยาเห็นว่าไม่เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นการแสดงพฤติกรรมความรักใคร่เสน่หาก่อนหรือหลังเป็นคู่รักกันแล้วก็ตาม แต่ผู้วิจัยเห็นว่า การแสดงความรักใคร่เสน่หา เช่นการจับมือกัน การจูบมือกัน การนั่งใกล้กัน การสบตาคัน เป็นสิ่งที่เหมาะสมต่อการกระทำในระดับความสัมพันธ์ก่อนและหลังเป็นแฟน ซึ่งรวมไปถึงการถูกตัวกันเช่นการกอดกัน การจูบกัน ในระดับความสัมพันธ์ที่ทั้งคู่เป็นคู่รักกันแล้ว เป็นเรื่องที่ไม่น่าเกลียดที่จะกระทำพฤติกรรมความรักใคร่เสน่หาออกมาแต่ต้องเหมาะสมต่อระดับของความสัมพันธ์ ผู้วิจัยไม่เห็นด้วยกับการไม่ให้แสดงออกซึ่งความรักใคร่เสน่หาแม้ว่าอยู่ในห้องกันสองคนอย่างนี้นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ก็ได้เสนอไว้ ทั้งนี้ นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์อาจเห็นว่าผู้กระทำยังเป็นนักเรียนอยู่ แต่เนื่องจากการแสดงความรักใคร่เสน่หาเป็นเรื่องธรรมชาติของความรักที่ต้องให้ความรู้และมีการเรียนรู้ในการแสดงออกอย่างถูกต้องเหมาะสมต่อสถานที่ โอกาสและเวลาไม่ใช่เป็นการปิดกั้นการแสดงออกในทุกด้านอย่างนี้นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ให้ความเห็นไว้ ซึ่งการปิดกั้นการแสดงออกเช่นนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา โดยธรรมชาติของเด็กในวัยนี้ชอบทำตรงข้ามกับสิ่งที่ผู้ใหญ่ต้องการ ดังคำกล่าวที่ว่า "ยิ่งว่าเหมือนยิ่งยุ" อีกทั้งรูปแบบของความรักและความสัมพันธ์ในปัจจุบันนี้ มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปในแนวทางต่างๆ ผู้รับสารได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์มากมายทำให้เกิดการทดลองทำเลียนแบบและรับเอาเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ นำไปสู่การแสดงออกซึ่งความรักใคร่เสน่หามากกว่าในสมัยก่อนดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่จะปรับความคิดที่ก้าวหน้าไปแล้วให้กลับมาเป็นแบบเดิมทุกสิ่งทุกอย่างจำต้องผันแปรไปตามเวลา ผู้ใหญ่ไม่ว่าจะเป็นนักจิตวิทยา, ผู้ปกครอง, ครูอาจารย์และผู้ที่อยู่รอบข้างมีหน้าที่ที่สำคัญในการชี้แนะข้อดีข้อเสียความเหมาะสมถูกต้องของพฤติกรรมและการกระทำให้เกิดการตระหนักรู้เท่าทันความคิดเท่าทันสื่อมิใช่ปิดกั้นความคิดและการกระทำดังที่นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์เสนอไว้

ความสัมพันธ์ทางเพศ (Genitalxity)

นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์มีความเห็นต่อความสัมพันธ์ทางเพศที่เสนอในการ์ตูนเหมือนกับพฤติกรรมความรักใคร่เสน่หา กล่าวคือ นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงาน ซึ่งพบในการ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิด สาวนักโบก" ผู้วิจัยก็เห็นด้วยแต่ในปัจจุบันนี้ระดับการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของประเทศไทยในปัจจุบันเกิดขึ้นในเด็กอายุ 13 ปี ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่จะกำหนดและบังคับไม่ให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศกันก่อนแต่งงาน ซึ่งแนวทางที่ดีที่สุดคือ การให้ความรู้ในการป้องกันรักษาตัวและรวมไปถึงการอบรมสั่งสอนให้เด็กและวัยรุ่นรู้จักใช้วิจารณญาณตามความเหมาะสม การสร้างค่านิยมที่เหมาะสมกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเพื่อให้เกิดการตระหนักรู้และระมัดระวังเลือกกระทำเพื่อให้เกิดความเสี่ยงน้อยที่สุดในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

การเดท (Date)

โดยส่วนมากแล้วนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ไม่เห็นด้วยกับการออกไปเที่ยวกันสองต่อสอง ดังนั้นการปฏิเสธการออกเดทจึงเป็นแนวทางที่นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์เห็นด้วยที่สุด ซึ่งผู้วิจัยไม่เห็นด้วยกับความคิดนี้ เพราะการออกเดทเป็นแนวทางในการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน การพบปะพูดคุยในแง่มุมต่างๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาตัดสินใจว่าคนๆ นั้นน่าสนใจหรือดึงดูดใจหรือไม่ ซึ่งถ้าไม่มีการเรียนรู้ที่เพียงพออาจทำให้ตัดสินใจผิดพลาดได้ แต่ในส่วนของ การจบการเดทด้วยการจูบหรือการมีความสัมพันธ์ทางเพศ ดังในการ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิด สาวนักโบก" และการ์ตูนเรื่อง "อเล็กซานโดรท์" ผู้วิจัยเห็นว่าไม่เหมาะสมในกรณีที่ทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายยังไม่ได้ตกลงเป็นแฟนกัน ซึ่งควรมีความแน่ใจเสียก่อนโดยยึดเวลาออกไปอีกสักหน่อยเพื่อให้เกิดความมั่นใจซึ่งจะทำให้ฝ่ายหญิงยังคงรักษาภาพพจน์ที่ดีไว้และมีคุณค่ากว่าการยินยอมตั้งแต่ตอนแรก

การขอความรักและรูปแบบความรัก

นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ไม่ได้มองพฤติกรรมการกระทำที่เสนอในการ์ตูนในมุมมองของความสัมพันธ์ระหว่างเพศทำให้นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์มองรูปแบบการขอความรักและรูปแบบความรักในลักษณะของการแสดงความเอื้ออาทร และพฤติกรรมระหว่างหญิง-ชาย ซึ่งถ้าพฤติกรรมใดแสดงความใกล้ชิดกันถึงขั้นถูกเนื้อต้องตัวกันแล้วนักจิตวิทยา

และนักสังคมสงเคราะห์เห็นว่าไม่ถูกต้องเหมาะสมในบริบทสังคมไทย, สถานการณ์, สถานที่, เพศ และวัย

การแก้ไขปัญหา

ตามแนวทางของนักจิตวิทยาเห็นว่า การแก้ไขปัญหที่เสนอในการ์ตูนส่วนใหญ่ ถูกต้องเหมาะสม แต่มีรูปแบบการแก้ไขปัญหบางอย่างที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การใช้ความรุนแรง ในการแก้ไขปัญหา ดังจะพบมากในการ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิด สาวนักโบก”, การรบ ในการ์ตูนเรื่อง “เรียว” และการโต้ตอบการถูกรังแกด้วยการต่อสู้ตัดสิน ที่พบในการ์ตูนเรื่อง “เรียว”

ส่วนการแก้ไขปัญหด้วยความสันติเป็นแนวทางที่นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์เห็นว่าเหมาะสมถูกต้อง ได้แก่ การพูดคุยปรับความเข้าใจกันซึ่งจะพบได้ในการ์ตูนทุกเรื่อง การไม่ได้ตอบเมื่อถูกรังแก ดังในการ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิด สาวนักโบก” การใช้ความเป็นมิตร ในการแก้ไขปัญห ดังในการ์ตูนเรื่อง “พลัสวัน” ซึ่งตรงกับความเห็นของผู้วิจัย

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ทางเพศในการ์ตูนกับแนวทางของนักจิตวิทยาสรุปได้ว่า นักจิตวิทยาไม่ได้ตระหนักถึงรูปแบบความรักและความสัมพันธ์ที่นำเสนอในการ์ตูน แต่ให้ความสำคัญต่อพฤติกรรมระหว่างกันในมุมมองของจิตวิทยาที่ว่าด้วยความสมบูรณ์ทางด้านอารมณ์ สังคม จิตใจต่อการแสดงออกของพฤติกรรม จึงทำให้นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ไม่เห็นด้วยกับรูปแบบพฤติกรรมที่นำเสนอในการ์ตูนญี่ปุ่นทั้ง 6 เรื่อง